

ikke er god nok. Derfor skal der ske forbedringer af Kommissionens forslag på dette punkt.

Også når det gælder definitionen af de dokumenter, der er omfattet af de nye regler, skal der ske forbedringer. Definitionen skal være klar og præcis.

Disse synspunkter vil vi arbejde for i de kommende forhandlinger. Vi står langt fra alene. Det ved vi allerede nu. Bl.a. har EU's Ombudsmand givet udtryk for nogle af de samme bekymringer, som jeg her giver udtryk for, men samtidig er der da grund til at anerkende de fremskridt, de konkrete fremskridt, der også ligger i forslaget. Kommissionen har taget ved lære.

Det samlede forslag skal nu drøftes mellem Europa-Parlamentet og Ministerrådet. Vi skal derfor i Ministerrådet og sammen med Europa-Parlamentet benytte lejligheden til at følge positivt op på forslaget og sikre bedre regler for borgernes adgang til aktindsigt i EU.

Regeringen vil deltage meget aktivt i disse drøftelser. Det gør man jo ikke ved på forhånd at proklamere et veto, det må jeg sige, rent bortset fra, at der jo i denne sag ikke er tale om veto, da det skal vedtages, så det kan jeg ikke på nogen måde være med til; det ville være at ødelægge vores forhandlingsposition og gøre det umuligt for os at nå de øvrige fremskridt, vi gerne vil.

Vi ville jo i øvrigt træde os selv så grundigt over tærerne, fordi de fremskridt, der ligger i det nuværende forslag, fik vi så ikke gennemført. Og jeg må sige, at det er en sådan alt eller intetholdning, som jo ofte er det godes værste fjende. Hvis vi fulgte forslagsstillernes råd, så afskar vi os på forhånd fra de fremskridt, som er indeholdt i kommissionsforslaget, og det ville da være helt meningsløst.

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet har alle dage støttet åbenhed og gennemsigtighed, og det er efter vores opfattelse afgørende for tilliden til EU's institutioner – det være sig Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller alle andre institutioner – og derfor er det da også rart at konstatere, at Danmark til stadighed sammen med andre EU-lande har presset på for at få forbedringer i forhold til aktindsigten. Amsterdamtraktaten er et godt eksempel på resultater i den retning. Her er det indskrevet. Og så sent som i december måned sidste år fremlagde Danmark sammen med

Sverige et initiativ om åbenhed og aktindsigt i EU.

Der ligger nu et forslag til en forordning på de områder, og der er, som udenrigsministeren nævnte, klare forbedringer i forhold til de hidtil gældende regler. I øvrigt står der i Kommissionens forslag: »at medlemstaternes lovgivning vedrørende aktindsigt har speciel god praksis i de nordiske lande, som har en lang tradition for åbent at fremlægge deres dokumenter for offentligheden.« Det vil sige, at man har taget hensyn til de nordiske traditioner og lovgivninger på disse områder.

Forbedringerne, som kommer, indeholder bl.a., at som udgangspunkt skal alle dokumenter om EU-institutionerne være undergivet aktindsigt. Det gælder også indgående post. Og tilsvarende er hidtidige undtagelser, klassificerede oplysninger og dokumenter ikke opretholdt i det nye forslag. Det er også en forbedring.

Yderligere skal der i hver institution oprettes et offentligt dokumentregister, og endelig kommer komiteerne i stor stil også ind under aktindsigt.

Yderligere forbedringer, som også udenrigsministeren har påpeget, er nødvendige, og vi er sikre på, at den danske regering vil forhandle sig frem til forbedringer af det forslag, der ligger nu. Vi har tiltro til det, og vi kan ikke anbefale et veto i denne sag her. Vi mener, at der er både tid og plads til forbedringer.

Som sagt: Socialdemokratiet er imod forslaget, som er fremsat af Enhedslisten, og jeg har lovet at meddele, at det er den radikale gruppe også.

Charlotte Antonsen (V):

I Venstre synes vi, at Kommissionens forslag er et skridt i den rigtige retning, altså et skridt i retning af mere åbenhed. Vi er for så vidt tilfredse med det skridt, der er taget, men det er klart, at vi ønsker også i tråd med det, regeringen er inde på, at der bliver endnu mere åbenhed om og aktindsigt i, hvad der foregår i EU. Vi tror generelt på, at jo mere, man ved om EU, jo mere positiv bliver man. Det er klart, at der er visse begrænsninger, alting skal ikke nødvendigvis offentliggøres.

Det her med på forhånd at sige nej – man kan jo ikke begynde at tale om veto i denne her sag, for der er jo ikke tale om vitale anliggender for Danmark – til et forslag, hvor beslutninger skal træffes med kvalificeret flertal, er jo det samme som at spille sig alle kort af hænde, altså at man ikke har indflydelse på noget som helst. Det vil